

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה. י' באב תשפ"ג | פרשת ואתחנן – נחמו | 28.7.2023 | גליון מס' 3304

תפילה אחרונה

הַרְכִּינֵנוּ אִם רְצוֹנְךָ בְּכֶד, כְּאֲשֶׁר תְּכוּף אֵילָנוֹת
 בְּכַבֵּד הַבְּרָכָה הַמְתוּקָה מִתְמוּזָה עַד תִּשְׁרִי,
 כִּי גַם אָנוּ עֲצִידָךְ עִם זֶבֶל הַיְגוֹנִים הַכְּבֵד:
 אֲדָּךְ אֵל נָא תַעֲקְרֵנוּ מִשְׁרָשׁ זֶה הַאֲדָמָה,
 כִּי בְחַרְנוּ לְהִיּוֹת בְּךָ כְּמוֹ שֶׁשִׁתְּלַת אֹתָנוּ
 בְּעִגּוּל הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת...

(אורי צבי ארינברג)

פרשת שבוע: דואי ארינברג

ימי החול		שבת פרשת ואתחנן	
05:04←04:59	זמן תפילין / טלית	19:21	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:30	מנחה 14:00
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	
08:30	שחרית ג' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
09:23←09:21	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
19:25	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:35←19:40	שקיעה	17:40	מנחה 13:30
20:10	ערבית	17:15	לימוד הורים וילדים
21:00	ערבית (בשקד ג')	14:00	מנחה (בבית שנון)
		17:30	מנחה ע"מ
		18:00	שיעור-הרב ארי
		20:16	צאת השבת

פרשת ואתחנן - שבת נחמו - מסע אף הנחמה

בשבתות שלאחר תשעה באב, הורו חז"ל לקרוא את הפטרות 'שבע דנחמתא', שבע נבואות מתוך פרקי ישעיהו שיכולות להיקרא כמסע שתחילתו באי אמון וסופו בנחמה ופיוס. פסוקי ישעיהו מפרק מ' והלאה משמשים מקור לשבע הפטרות שנקראות בשבתות שבין תשעה באב לראש השנה - 'שבע דנחמתא'.
...מבט מעין מדרשי של ר' דוד אבודרהם (המאה ה-14) מאפשר לנו תצפית על החלק השני של ספר ישעיהו דרך שבע הפטרות....

כדי להבין את המבנה המרהיב שמציע אבודרהם נציג את הפטרות על פי סדרן:

"נחמו" (ישעיה מ) - לפרשת ואתחנן
 "ותאמר ציון" (ישעיה מט) - לפרשת עקב
 "עניה סוערה" (ישעיה נד) - לפרשת ראה
 "אנכי" (ישעיה נא) - לפרשת שופטים
 "רני עקרה" (ישעיה נד) - לפרשת כי תצא
 "קומי אורי" (ישעיה ס) - לפרשת כי תבוא
 "שוש אשיש" (ישעיה סא) - לפרשת ניצבים / ניצבים וילך

אבודרהם בוחר להציג את שבע הפטרות במסגרת מעין דו שיח בין אלוהים לנביאים:

"נחמו נחמו עמי" כלומר, שהקב"ה אמר לנביאים: "נחמו נחמו עמי". על זה משיבה כנסת ישראל: "ותאמר ציון עזבני ה'". כלומר, איני מתפייסת מנחמת הנביאים. ואומר...
 "עניה סוערה לא נוחמה", כלומר הנביאים חוזרין ואומרים לפני הקב"ה: הנה כנסת ישראל לא נתפייסה בתנחומין שלנו. על זה חוזר הקב"ה ואומר:
 "אנכי אנכי הוא מנחמכם". ואומר עוד:
 "רני עקרה לא ילדה" ואומר:
 "קומי אורי כי בא אורך". על זה משיבה כנסת ישראל:
 "שוש אשיש בה" כלומר, עתה יש לי לשוב ולשמוח "תגל נפשי בא-להי כי הלבישני בגדי ישע וגו'".

על פי ההצעה של אבודרהם, שבע הפטרות הן מסע שתחילתו בקריאה של ה' אל הנביאים לנחם את כנסת ישראל, וסופו בכך שכנסת ישראל מקבלת את הנחמה. אך המסע הזה לא עובר באופן חלק. תחילתו בקריאה אל הנביאים - "נחמו נחמו עמי", אך הנביאים נכשלים, נחמתם לא מתקבלת.

בהפטרה הרביעית, הפטרה האמצעית מבין השבע, חל המפנה. אלוהים לוקח על עצמו את משימת הניחומים - "אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֵמְכֶם" (נא, נב). בסופו של המסע מכריזה כנסת ישראל "שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּה' תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי" (סא, י). מסע הניחומים של ישעיהו מסתיים בהצלחה. חז"ל מזמינים את עם ישראל לעבור את המסע מדי שנה. במוצאי תשעה באב, מוצאי החורבן, חווים שוב את היגון, את הנטישה, הסירוב, והאיחוד. וכך מדי שנה בשנה - יגון, נטישה, סירוב, איחוד. וחוזר חלילה.

דניאל פרסקי מלמד מקרא ומדרש במסגרות שונות. חבר מועצת 929.

מפולחן האצרכת

ימים לא פשוטים עוברים על המדינה ועל כולנו. אווירת "תשעת הימים" העמיקה את המועקה. משני צידי המפה הפוליטית אנו מתבוננים בדאגה בשסע שנפער בתוכנו, ומתפללים לימים טובים יותר, ימים בהם נלמד להקשיב זה לזה ולראות את מעלת חברינו, כדברי תפילת רבי אלימלך.

ועדת דת בשיתוף הרב ארי זיכו אותנו בחמישה שיעורים קצרצרים ומעוררי השראה לקראת תשעה באב. תודה רבה לרב, להילה פורגס, לעמיחי חביביאן, לרבנית ביילי רבנשטיין ולרב עמית קולא על השיעורים המרתקים והמנחמים.

הסרטון שהביא העיתונאי חיים רבלין נחרט ביותר בזיכרון מן השבוע הזה. רואים בו את המפגינים משני המחנות עולים ויורדים בתחנת הרכבת בירושלים, בידיהם דגלים והם לוחצים ידיים אלו לאלו, מברכים וקוראים: "אוהבים אתכם!". מי ייתן.

נחמה

ולכאורה עסקנו בשלנו	כן, מאין כוחות לשאב.
רק בשלנו	זה בזו נביט
בלי לבקש גדולות ונצורות	ונתמה שנית
שלנו מופרת	אם ראינו נכונה
וכבר אחרת	לפעמים אני
ואין טעם לכסות	לפעמים אתה
כי בפתח נכנסות-	כה זקוקים לנחמה.
התמורות.	מי שתה את בערת הקיץ,
מי שצמא לכל מחנה של חסד	לבו בבית
אזנו תופסת-	ופני הנוף ראי לחרדותיו.
איך הקריאות חוצות את המרחב	את מי ישביע
שואל עדין	את מי ירגיע
שואל מאין	ועל מה יתפלל עד סתו...

(רחל שפירא ונורית הירש).

נזכור

לזכרו של חברנו נחום יצחקי ז"ל

בזמן ההלוויה עמדתי יחד עם בתי ליד הגדר, מעל שורת הקברים הראשונה של החברים הכוהנים ז"ל. לידי עמדה אישה צעירה עם פעוטה מתוקה על ידיה, שכל הזמן משכה את תשומת לבי. לפתע פנתה אליי האם בשאלה האם אני חברת קיבוץ והאם הכרתי את נחום ז"ל. השבתי בחיוב ואמרתי לה שהיינו ידידים מזה שנים רבות. היא ביקשה לשמוע על כך.

הקשר בין נחום לבין משפחתנו התחזק עם סגירת ארוחות השבת והחג בחדר האוכל, בעקבות ההפרטות הראשונות. מאז, ועד להחמרת מצבו הבריאותי של נחום ז"ל, הוא היה מגיע אלינו יחד עם אחותו לכל ליל סדר ובידו בקבוק יין עטוף בקפידה. הוא לקח תמיד חלק בקריאת פרקים מן ההגדה, כמו שנהגנו עם הילדים והנכדים.

בזמן הקורונה הייתי מביאה לו ארוחות שבת (רק אם הסכים). הוא היה אומר לי בדיוק מה להביא ומה לא. הייתי מניחה זאת על חלון המטבח ושולחת לו הודעה שהאוכל שם. הסידור הזה המשיך גם לאחר הקורונה, עם שינוי: כעת ניתן היה לדפוק בדלת, להיכנס ולשוחח מעט. נחום היה מקפיד להודיע לנו כאשר נאלץ להתאשפז. לא הסכים שמי מבני משפחתו ייקח אותו לבית החולים, או יחזיר אותו משם. "אני בסדר, כבר עליתי על האוטובוס". כאשר החל להיחלש, הסכים נחום מדי פעם שאקנה לו דברים בכלבו. ואז לפתע ביקש שלא אבוא יותר, שאסתפק בטלפונים. כנראה לא רצה שאראה אותו הולך ונחלש. דיברנו עמו בטלפון והרגשנו היטב, לצערנו, את חולשתו. נחום היה איש יקר ומיוחד, שזיכנו להיות בין חבריו. נזכור אותו לעד. יהי זכרו ברוך.

באה ופנימין אלה

דברי סרידה מחבר

נחום הגיע אלינו לחברת הנוער בשנת 1952, כמה חודשים לאחר פתיחת התוכנית של חברת הנוער, בין כסה לעשור בשנת תשי"ג. נחום היה תמיד שקט, עניו ונחבא אל הכלים. עם הזמן הוא התאקלם בחברה התוססת שלנו. למדנו חצי יום ועבדנו חצי יום. נחום עבד תמיד בגן הנוי ביחד עם קייבוס ז"ל ועם ניסים דדון יבדל"א. כאשר סיימנו שנתיים בחברת הנוער, החלטנו להמשיך לשנת הכשרה נוספת בסעד לפני הגיוס לנח"ל. נחום עבר לגרעין "איתנים" של בני-עקיבא כיוון שהיה בוגר מאיתנו, ולאחר מכן התגייס עמם לצבא. ההשלמה שלהם היתה בקיבוץ בני-דרום שהפך מאוחר יותר למושב שיתופי. אז עזב נחום את המקום וחזר לסעד, מתוך אמונה שלמה בחיי הקיבוץ. הוא השתלב היטב בחיי הקיבוץ הצעיר. התמחותו היתה בעיקר בהשקיית העצים והדשאים. היו לו תחביבים שונים: האזנה למוסיקה ובמיוחד לחזנות. הוא היה בין הראשונים בסעד שהיה להם מכשיר הקלטה של פעם ("טייפ סלילים") ופטיפון. כך הנעים לעצמו את הזמן. הוא היה רווק אך קיבל כמובן את הזכויות ככל חבר. היתה בו צניעות והסתפקות במועט, הוא חי את חייו כפי שאהב. הקפיד להשתתף באסיפות החברים ובתוכניות התרבות (שם סייע תמיד בהקלטות שונות מן המכשירים שבביתו). היתה בו עקשנות, חריצות ורגישות, אך ניתן היה לחוש כי הוא חי בתוכנו מתוך אהבה ושמחה. הוא היה מסור מאד למשפחתו, נסע מדי שבוע בשבוע באוטובוסים או בטרמפים לבקר את אמו (עד שנפטרה) ואת אחיו ואחיותיו. בחודשים האחרונים, כאשר חלה הרעה במצבו, המשיך לנהוג ככל האפשר כמנהגו, עד אשר אפסו כוחותיו. הוא היה רגיל לצעוד ברגל לכל מקום. קשה היה לראותו מתקשה בהליכה ובעמידה, אך הוא קיבל כל סיוע אפשרי מן הקיבוץ, מן המטפל המסור שלו ומחברים טובים. אלו ביקרו אותו והיו לצידו עד לשבת האחרונה של חייו. בשבת זו ביקש שלא יבקרו אותו עוד. כוחותיו לא עמדו לו עוד.

ת.נ.צ.ב.ה.

משה בן צמי

”נחמו נחמו צמיי” – על אמות מנחמים בקיבוץ, ולא רק אצלנו...

לכבוד ”שבת נחמו” ערכנו תחקיר קצר שנושא: שמות של חברים וחברות, ילדים וילדות בינינו אשר בשמם מצוי השורש נ.ח.ם. והרי התוצאות לפניכם.

מנחם יניב-

קרוי על שם דודו מנחם ינקלביץ ז”ל. למנחם זכות ראשונים על היותו ”ילד החוץ” הראשון בסעד. הוא מספר שלא הרגיש כלל כ”ילד חוץ”. אומץ בחום בגיל חמש על ידי טובה ויעקב דרורי ז”ל (הוריו של דויד יבדל”א), שהיו אז זוג צעיר ללא ילדים. יחד עמו הגיע גם אחיו יעקב שאומץ אצל משפ” ציפורה ופיקו גינצברג ז”ל (ההורים של משה יבדל”א ובני ז”ל). מנחם יניב היה גם הנער הראשון מסעד שלמד בבית הספר התיכון בקבוצת יבנה. מן המחזורים שאחריו למדו רוב ילדי סעד בתיכון המשותף בקבוצת יבנה.

מנחם אפלבוים ז”ל-

מוותיקי הקיבוץ ובניו (נפטר בשנת 2009). בעלה של מיכל אפלבוים תבדל”א. שירת בפלמ”ח במחלקה הדתית. את מיכל רעייתו הכיר בעיינות, בעבודה בגן הירק. מנחם הגיע עם סוס ומחרשה וביקש בחורה לעזרה. מיכל החזיקה בראש הסוס ומנחם במחרשה מאחור, בין שורות הירקות. ומאז המשיכו לצעוד יחדיו... מנחם הצטרף לקבוצת עלומים בהרצליה ומיכל אחריו בשנת 1945. בסעד שימש מנחם במשך שנים רבות רכז ענף המטעים. עדיין לא היה לנו ניסיון מספיק מה כדאי לגדל באדמת הנגב. נעשו ניסיונות לגדל פקאנים, חרובים וזיתים אחר כך גידלו בסעד שזיפים, תפוחי-עץ, אפרסקים, משמש, אגסים וכרם ענבים. מנחם רכש ניסיון רב בענף המטעים והפך להיות מזכיר ארגון מגדלי הפירות. רבים הכירו בחשיבות עבודתו בפיקוח, הדרכה וייעוץ למשקים צעירים. מנחם חש תמיד כי המטע הוא פאר היצירה שלו בסעד. הוא אף זכה בתואר ”יקיר ארגון מגדלי הפירות” ולכבודו נטעו 18 (ח”י) עצים בחלקת הפירות ביער רבין. למיכל ומנחם נולדו חמישה ילדים. איציק ז”ל, הבכור, טייס בחיל האוויר, נפטר לצערנו בדמי ימיו. אחריו יבדל”א טוביק, עמי, דידי ואילה. (מתוך ריאיון שנערך עם מנחם ומיכל ונמצא בארכיון סעד).

נחמה יואל (פינקלשטיין), בתם של חברינו רותי וחנון פינקלשטיין ז”ל, מספרת:

נולדתי ביי”ג כסליו תש”ל, 1970, להורי היקרים רותי וחנון פינקלשטיין. ילדה רביעית מתוך חמישה. אחות לרפאל, אסתרקה, חגי ובתיה. אצלנו במשפחה כולם קרויים על שם בני-משפחה שנפטרו. כך יצא שאני נקראתי על שם מינדי, סבתו של אבי שנרצחה בשואה בעיירה סוויסלוץ’ שבבלרוס. הורי התלבטו בין שתי אפשרויות: מאיה, אולי קצת דומה בצליל (לא שאלתי בזמן ואין לי מושג), או נחמה, מכיוון שמינדי בעברית פירושו מנחם-מנדל = נחמה.

עוד הורי מתלבטים ויוסל’יה קארו עלה לתורה וקרא לבתו מיה. בנוסף, שנה לפני לידתי נהרג בן דודי, מצד אמי, בניהו זלקין ז”ל. יום השנה שלו יצא סמוך לתאריך הלידה שלי. כל הנתונים והסיבות שהצטברו התלכדו לידי שם אחד נחמה במלרע!! וכך הוסללתי לתפקיד חיי...וברוח הימים הקשים האלה ”הלוואי שלא נכאב ואיש אחיו יאהב” (אהוד מנור/ בועז שרעבי).

נחמה נשואה למיכאל, לזוג 4 ילדים: אופיר, נתאי, אהד ונגה. הם מתגוררים במיתר. עובדת כמטפלת באומנות ופסיכותרפיסטית במחלקה האונקולוגית לילדים בבית החולים סורוקה. מודה בכל יום לנשות סעד המתנדבות, תופרות הבובות, המשולבות אצלנו במחלקות הילדים. שוב תודה לכן!

נחמן צור ז"ל.

מספרת רחל צור תבדל"א: **נחמן** הלך לעולמו בשנת 1996 (תשנ"ו). שמו המלא היה **נחמן-שלום**. אני חושבת שהשם הזה מתאים מאד לימים המטורללים שאנו נמצאים בתוכם כעת... נחמן היה מסגר אומן מוכשר באופן יוצא דופן. בועז רוזמן (הבן של שרה) היה מרכז המשק כאשר נחמן נפטר והוא כתב לנחמן אחר פטירתו כך: "אם היו המכונות יכולות להביע את רגשותיהם, הן היו נעמדות במסדר, מזמרות שירי הלל ומציגות אחת אחת את פאר יצירתך. כמעט בכל אחת מהן ניכרת טביעת אצבעותיך... כל מהלך שנעשה במשק בתחום המיכון נעשה תוך קבלת ברכתך ופעמים רבות אף במו ידיך. בעיות שהיו בעינינו בלתי פתירות לא עמדו בפניך... ואנחנו, כמו יצרנים ומהנדסים שהגיעו מכל קצוות תבל, עמדו משתאים... חברות שהעבירו אליך תוכניות לבניית כלים חקלאיים, היו חוזרות לצלם ולהעתיק את השיפורים שהוספת למערכות שלהם, מופתעים איך לא חשבו על זה קודם... מעולם לא היססתי להתקשר אליך בשעת לילה מאוחרת ומעולם לא נעניתי בשלילה".

נחום לנדאו-

הורי קראו לי **יעקב נחום** ע"ש סבי, פרופ' יעקב נחום אפשטיין ז"ל. מכיוון שהשם **יעקב** כבר היה בשימוש אצל דודי יעקב אפשטיין, הם החליטו שישתמשו בשם **נחום**. רצה הגורל ובמחשבי צה"ל במקום של השם הפרטי ישנם רק שבעה תווים - "**יעקב נח**". וכך מצאתי את עצמי מחכה חצי יום בלשכת הגיוס כי קראו לי **יעקב** ואני חיכיתי שיקראו ל**נחום**... ועוד סיפור לזכרו של **נחום יצחקי** ז"ל. בכל פעם שהגעתי למקום חדש וקראו לי **נחום** (במלעיל) תיקנתי והדגשתי שלי קוראים **נחום** (במלרע). "אם תקראו בסעד "נחום" במלעיל יקום חבר ותיק ולא אני". ביום שלישי שעבר נסעתי לפגישת עבודה עם שני אנשים, ואחד מהם כבר עבד איתי בעבר. כששופו קרא לי **נחום** במלעיל, נזעק החבר השני ואמר לו: "**נחום!** (במלרע). אם תקרא לו **נחום** (במלעיל) יקום חבר ותיק..." נאלצתי להגיד לו שלצערנו הוא כבר לא יקום...

זהר-נחמה סמואל (בת 9), בתם של כנרת וגדי סמואל- פולק מספרת:

קוראים לי **זהר נחמה**.

אני קרויה על שם סבתא **נחמה פולק** ז"ל.

סבתא נחמה הייתה אישה עם מאור פנים מיוחד והשם שלי זהר נחמה מזכיר את האור הזה.

יש לי עוד שתי בנות דודות שהשם השני שלהן הוא נחמה: **מיה נחמה** בת של ברק אהלי, ו**קדם נחמה** בת של מוריה ועמר לנדאו. (בת דודה נוספת, בתם של נורית ודויד פולק, קרויה "נעמה", וגם היא מזכירה בשמה את סבתא נחמה).

דודה שלי מוריה הוציאה לפני כמה שנים ספר שמספר את הסיפור של סבתא נחמה והקדישה אותו במיוחד לנו הבנות שקרויות על שם סבתא נחמה.

מהספר למדתי למשל שסבתא גדלה בירושלים, שהיתה צמחונית כל חייה, שהיו לה שתי אחיות, חיה והדסה, שהיא בחיים לא הייתה מדברת לשון הרע, שהיא השתתפה במקהלה, ועוד דברים מעניינים.

אני שמחה להקרא על שמה ולזכות במאור הפנים היפה שלה.

לסיכום קייטנת איל"ן תשפ"ט

בשבוע שעבר זכינו לקיים כמיטב המסורת את קייטנת איל"ן בסעד, ולארח 12 חניכים מהעמותה. הקייטנה הייתה מלאה בפעילויות, והנוער שלנו עבד במלוא המרץ: מעגל מתופפים, בית קפה בהובלת החטיבה, סדנת קרמיקה עם תרצה אורן, סרט בסינמטק שדרות, קוסם, פעילות אתגרים, הכנת חולצות עם בת חן חביביאן, שייט באשדוד, בריכה, סדנת שוקולד עם מורן טובים ועוד המון פעילויות מהנות. זו ההזדמנות שלנו להביע הערכה ותודה למספר אנשים שבלעדיהם כל השבוע הזה לא היה קורה. לרגנה ולצוות חדר האוכל, לנגה אבן צור ולספקי הכל בו, ליוסי סוסנה, דותן גולדנברג, לעובדי הנהלת חשבונות, לחגיב חכמון, מיכל ביליה, לצוות בית שקמה, שלאורך כל הקייטנה עזרו לנו, תרמו לנו כל אחד בתפקידו ופתרו כל בעיה שצצה באותו רגע! לעופר שלומי על האירוח בנוער והליווי לאורך כל השבוע. לתורמים: עמוס ברט המקשר ולמועצה, ל"סעד אסף", לרפת, למטע, ל"תוסף" והמקשר מתניה רפל, לוועדת צדקה ולכל חברי הקיבוץ ולאנשים החיצוניים שעזרו בקמפיין גיוס הכספים. תודה למשפחות שפתחו לנו את ביתם וליבם בארוחת ערב מפנקת לחניכים. לרות נגלר האחת והיחידה שניצחה על כל השבוע ועל כל ההכנות המוקדמות, והייתה לנו גב בכל מה שהיינו צריכות, תודה לך רות. ואחרונים חביבים, בני ובנות נוער סעד היקרים, שעבדו ימים כלילות בגיוס הכספים וההכנות לקייטנה, שבמהלך כל השבוע לא נחו לרגע והכל כדי שלחניכים יהיה טוב, סיימנו עייפים אך מרוצים: בעזרת ה' שנמשיך לקיים את השבוע החשוב הזה לעוד הרבה שנים.

מיה אייל ונאה לנדסמן

מ"מתפרות" ל"מרכז יצירה ופנאי": התחדשות ושינוי

זה זמן רב נעשים ניסיונות לבנות על בסיס המתפרות מרכז תעסוקה שימשוך אליו יותר חברים וחברות ויציע מגוון פעילויות מהנות ומעשירות. עד כה עבדו במתפרות מספר חברות ותיקות בניהולה של רחל יניב, ויצרו מוצרים נהדרים ומבוקשים. החברות אוהבות את המקום והוא משמש עבורן מקור לתחושת משמעות ועשייה. לאחרונה נכנסה בת חן לריכוז המקום, במקום רחל, שתמשיך לעבוד בו באופן חלקי. בת חן תפעל להרחבת והעשרת המקום, מבלי לוותר על היצירה המוכרת והאהובה. **מספרת בת חן**: לכבוד חילופי התפקידים התכנס צוות התופרות מהעבר ומההווה לארוחת בוקר חגיגית על מנת להוקיר תודה לרחל על פועלה, על העשייה הרבה לאורך השנים, על חוכמת הלב והכפיים שהשקיעה במוצרים ובחברות. הייתה זאת חוויה נהדרת לכולנו, החלפנו חוויות, העלנו זיכרונות, צחקנו ובירכנו את רחל ואת התופרות לאורך השנים. עלי להתוודות שכשותפה חדשה וכצופה מהצד נהייתי במיוחד לשמוע את הסיפורים על הכלות והאימהות, על ליקוט הרעיונות והדוגמאות לבגדי ילדים, ולשמלות לנערות.

ומעט עדכונים:

החל מתחילת אוגוסט נמכור את מוצרי המתפרה רק בכל בו על מנת לאפשר זמינות מרבית וחשיפה של המוצרים הנהדרים המיוצרים אצלנו. כמו כן חידשנו את מלאי מפות הקטיפה ונתפרו כיסויי פלטה, שקיות-חום ועוד.

ומה בעתיד? לקראת הרחבת הפעילויות עמלנו להכשיר את אחד מחדרי המתפרה לחדר חוגים לטובת חברי הגיל השלישי. במהלך החודש הקרוב נפרסם הצעות לפעילויות נוספות ומגוונות. אני מזמינה חברים וחברות המעוניינים לשתף ברעיונות לחוגים, סדנאות ופעילויות, ואף להציע את עצמם באחד התחומים.

בברכת המשך עשייה יצירתית –

בת חן - רכזת תעסוקה ויצירה לגיל השלישי.

תודה לרחל ולבת חן ובהצלחה לכולנו- רותי לזר ברו"ש.

מצורפת ברכת החברות לרחל יניב.

מתפרה וותיקה נצ'ימה

במבנה ישן מתוחזק	ושרה שרה וגזרת,
קרוב למוסך הישן,	רוזי בכישרון מציירת
שוכן שנים רבות	ועדנה במומחיות אורזת.
מפעל קטן וצנוע- המתפרות.	רבקה הוותיקה תופרת באהבה
עובדות בו נשים לא צעירות	וערבה מדביקה ומדביקה... ללא הפסקה.
תחת ידן נוצרות עבודות נפלאות:	לאה ורחל - תופרות חרוצות -
ספר חגים ו"סינרוולים"	לרגע אינן מפסיקות,
ספר לילד מבד, וקישוט נחמד לקטנטן.	ותחת ידן יוצאות עבודות נפלאות.
גם מפות בצבעים נפלאים,	על כולנו אחת מנהלת
וכן מזמינים לחתונות מפיות לחלות,	רחל, לא המשוררת,
ולשבת - כיסויים מבדים צבעוניים.	רחל התופרת!
וכך, בעבודה משותפת,	ברגישות, בהבנה ובסבלנות רבה
נסגרים הספרים, נארזים המוצרים היפים,	אותנו מנחה, מסבירה ומדגימה.
המדויקים.	עבודה נעימה, נחמדה ומועילה.
אוריה נעימה שורה במתפרה	הלוואי שנמשיך כך איתה
משוחחים, צוחקים, וכמובן תופרים.	בבריאות, בשלווה ובהנאה!
מלכה החרוצה במכונת תופרת,	

אחת מצובדות המתפרה**הודעה חשובה**

בעלון השבוע הבא, לכבוד ט"ו באב, נקדיש פינה בעלון לסיפורים רומנטיים. אז אם חוללתם בכרמים בבגדי לבן עם בן/ בת זוגכם/ן, או שיש לכם סיפור נחמד אחר על היכרותכם- נשמח לשמוע. בתודה.

חם... חם... מתחמם... לילה!!!

מזג האוויר השתגע וכדי להתקרר קצת(?) ביררנו אצל חברינו כיצד התמודדו עם החום בטרם היות המזגנים ואפילו המאווררים, בתנאי מזג אוויר קיצוניים.

חזרה אל-עמי- היתה ילדה בשנות השלושים של המאה שעברה בטירת צבי בעמק בית שאן! מי שמע אז על מאוורר? כדי להצטנן מעט היינו פורסים על הרצפה סדין רטוב וישנים על הרצפה. קמנו כמובן עם כאב גב... אבא שלי, חיים יעקבי ז"ל, עבד שנים רבות בשדה והיה מומחה לגידולי ירקות. הם היו עובדים מארבע בבוקר עד השעות הנסבלות של הבוקר. אחר כך פורשים למנוחה וחוזרים לעבוד אחר הצהריים.

מאחר יותר פיתחו המצאה לאוורור: התקינו על חלונות הבית מסגרת ובתוכה מין מזרון עשב-ים ומעליו - טפטפת של מים. הרוח (כאשר הגיעה...) קיררה מעט את החדר.

בגלל החום הבלתי נסבל קיבלנו היתר הלכתי מן הרב זוהר, רב העיר טבריה, לטבול בבריכה גם בשבת. תארי לך! בגדי הים של אותם ימים היו עשויים צמר!

כשהגעתי לסעד הרגשתי ממש הקלה. כשאבא היה בא לבקר אצלנו ויוצא החוצה בשעות ה"בריזה" של אחר הצהריים, הוא ממש התענג ונשם לרווחה.

מרים תמיר- בשנות החמישים גרנו בלוד. אני זוכרת את עצמי מתגלגלת במיטה ולא נרדמת מרוב חום. עשר השנים הראשונות היו מאד חמות. היה לנו מקרר קטן שהכניסו לתוכו בלוקים של קרח. אנחנו כילדים היינו הולכים לקנות את הבלוקים האלו מדי יום. מוכר הקרח היה בא עם עגלה לשכונה, (כמו החלבן עם צנצנות החלב). אני זוכרת את עצמי הולכת לקנות כל יום בלוק קרח. זה לא היה כבד. המוכר חתך לי בלוק שיכולתי לסחוב. במקרר שלנו (שהיה בעצם ארון קטן) היתה מגירה למטה, ולתוכה נמס הקרח, ואז היו מביאים בלוק קרח חדש וחוזר חלילה...

רם אדור- יליד קיבוץ בית זרע שבעמק הירדן. הייתי ילד בשנות השבעים והשמונים. אני זוכר שהיה חום אימים בקיץ, 40 מעלות עם לחות מזעזעת. אמרנו תמיד שקודם מתקינים את המזגן וסביבו בונים את הבית... בתיכון היינו מסיימים ללמוד בסביבות השעה 14 ואז הולכים לעבוד באבוקדו, בבנות, בשדה. זה היה סיוט ממש. אבל החינוך לעבודה היה מאד חשוב... (צוחק). באותם ימים הקיבוץ חילק לכל החברים מזגנים על חשבוננו, (כמו גם טלוויזיות). המזגן ההוא לא קירר בכלל, רק עשה רעש! יום אחד לאבא שלי נמאס והוא הלך וקנה מזגן מפוצל. שומו שמיים! מזכירת הקיבוץ הגיעה אלינו הביתה לבירור: מה פתאום העזנו לקנות בעצמנו מזגן?! סוף הסיפור היה כמובן שאחרי שנתיים כל החברים קנו בעצמם מזגן מפוצל, כולל המזכירה...

היום, בעבודתי כמטפל בבעלי חיים, אני מודע גם לבעלי החיים שסובלים מן החום. הצינציליות (סוג של מהכרסם) שלנו, לא יכולות לחיות בחום מעל 25 מעלות. הפיתרון שלנו הוא להכניס אותן למזגן של משק הילדים, או לתת להן בקבוקי מים קפואים. הצינציליות מלקקות את בקבוקי הקרח האלה ולפעמים גם נשכבות עליהם.

ולקינח, קצת על ארצות קרירות יותר כעת.

לאה גוטמן- החודשים יולי-אוגוסט בארגנטינה הם חודשי החורף בשיאו! אני גדלתי בבואנוס-איירס. לא יורד שם שלג וגם הטמפרטורות לא מאד נמוכות, אבל ביולי-אוגוסט קר... לובשים מעילים חמים. (הגשם יורד לפעמים גם בקיץ כשחם). לא היו לנו תנורים בבית ולא שום אמצעי חימום. הסתדרנו, אבל בלילה היה לי מאד קר ברגליים. הייתי ישנה כל החורף עם בקבוק חם על הרגליים. לאחי התאום היתה חתולה שלא סבלתי. היא ישנה על הרגליים שלו וככה חיממה אותו...

הגעתי לסעד באפריל 1953. ישר מן האוניה. מזג האוויר לא הפריע לי, לא החום, גם לא החולות והמדבר. כל כך שמחתי שהגעתי לארץ!!! הדבר היחיד שלא יכולתי להתרגל אליו היתה מקלחת הפח המשותפת. בחיים לא התקלחתי עם עוד מישהי! הייתי הולכת להתקלח מאוחר בלילה, אחרי שכולן סיימו להתרחץ, וברכה פסטרנק חברתי היתה שומרת שאף אחת לא תיכנס... קשה לתפוס את זה היום.

גרתי בפחון ליד הרפת ביחד עם שוש אייל ז"ל (ועם עוד המון עכברושים...) שוש היתה המלאכת שלי. עודדה אותי בכל קושי ועזרה לי גם ללמוד עברית. פחדתי שאטעה בין זכר לנקבה. (לאה צוחקת). שוש עזרה לי כל הזמן.

עבדתי ב"תור ראשון" במטבח (בישול בבוקר). מתחילים בארבע בבוקר. פחדתי שלא אתעורר. שומר הלילה היה מעיר אותנו כי לא היה לנו שיעון מעורר. ביקשתי מהשומר שילווה אותי למטבח כי הכל עוד היה חשוך ומלא בוץ. לא היו עדיין שבילים בסעד. הבאתי אתי מגפיים מחוץ לארץ, ופעמים רבות הייתי שוקעת בבוץ בדרך למטבח. והמגף היה נשאר בבוץ. אני זוכרת את שלמה אש ז"ל (בעלה של מלכה תבדל"א) שהיה שומר הלילה. הוא היה מחכה לי מחוץ לפחון, ממתין שאתלבש ומלווה אותי לעבודה.

ריבי זינר – ילידת שוויץ. כשהייתי ילדה בכלל לא היה חם בקיץ. פה ושם היה קצת חמים אבל בערב תמיד הגיע גשם שקירר אותנו מעט. באוקטובר כבר היה מתחיל להיות קר ממש, עם גשמים ואפילו שלגים. זה נמשך עד אפריל-מאי. אנחנו גרנו בציריך ובאמצע העיר נמצא האגם של ציריך, מקסים! ומסביב לעיר הרים ויערות ירוקי-עד. היינו עולים על אוטובוס, מגיעים להר ומטיילים ביערות שסביב לעיר. כיף.

עד היום לא הסתגלתי למזג האוויר בארץ. קשה לי מאד בקיץ. אבל בימים אלו גם בשוויץ מאד חם. אחי המתגורר שם מספר על החום הגדול. אין להם מזגנים בבתי. אולי בבתי המלון ממוזג אך לא בבתי הפרטיים. לפחות לנו יש מזגן בכל מקום...

אז אל יאוש! לנו יש מזגנים, מאווררים, בריכה ומקררים ראויים לשמם. הסתיו מתקרב באותו קצב בכל שנה. בעוד שבועיים נתחיל לראות חצבים וזה יהיה הסימן המעודד הראשון. יש למה לצפות.

כתבה מפי החבר'ט והחברות - הצורכת.

נשמח לשמוע סיפורים של חיילינו, או של הוריהם- כיצד הם מתמודדים עם תנאי מזג האוויר הקיצוניים.

מתיבת המכתבים

לחברי קיבוץ סעד היקרים.

כותבת אליכם משפחת שקד מהקיבוץ הסמוך אליכם, נחל עוז.

בננו אסף הכיר במסגרת לימודי שנת בר המצווה את בית הכנסת שלכם, ומאז חלם וחיכה לעלות לתורה בבית

הכנסת "בית אהרון" ולארח את משפחתו על הדשא הסמוך.

הוא למד בשקדנות והגיע הרגע. אנו רוצים להודות לכם על האירוח ש"כפינו" עליכם וקיבלתם אותו בנעימות

ובהבנה, ועוד ב"תשעת הימים"...

תודה שאפשרתם לאסף להגשים את החלום שלו.

שנתראה רק בשמחות!

משפחת שקד מקיבוץ נחל-עוז.

הביא לפוס איתן היאן.

פינת הטריוויה / יאיר שלום ומרקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת "ואתחנן", תשובות במהופך בעלון בעמוד 7

1. מי היה שר המשפטים הראשון?
2. מה מושמד בעקבות נקישת האצבע של ת'אנוס בסדרת הקומיקס "הנוקמים"?
3. באיזה משחק קיים המונח "בית מלא" ומה משמעותו?
4. איך נקראת הדמות במיתולוגיה היוונית, שהמביט בה ישירות היה הופך לפסל אבן?
5. היכן שוכן המושב כנף?
6. מי תרם מספר פעמים את המזוזה הגדולה בעולם? הוא ידוע בתור חבר הכנסת היחיד בתולדות המדינה שהורשע בשוחד בחירות, הגיש תוכנית רדיו שנים רבות והתבלט בשל המבטא הצרפתי שלו.
7. מה שם אשתו השניה של אלקנה? (אבא של שמואל הנביא).
8. מי כתב, הלחין וביצע את השיר "מה עשית היום"?
9. מה קרה בטונגוסקה שבסיביר ב30 ביוני 1908?
10. איך נקראת הגישה המדעית (השגויה) לפיה כדור הארץ במרכז, והשמש, הירח, והכוכבים סובבים סביבו?

שאלת אקטואליה: במסגרת איזה טורניר, ניצחה השבוע נבחרת קולומביה את נבחרת קוריאה הדרומית?

בוא קצת שקט, בוא קצת שעמום
מגיע לך,
הפל כל כך צועק פה, לא גמור.
מה שלומך?!!
שואלים אותי ברחוב
אנשים למיניהם -
שלומי בשלום עמי,
אני משיב להם,
ואז פולטים הם אנחה קצרה
כשתפיים לעת צרה.
היה טוב! אני מבטיח.
כאיש סודו של המשיח.

חיים אורי